

REVISTĂ LITERARĂ
satiră - umor
Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/958

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

In împărăția lui Mairovitz

40 de km. de Arad, ascuns
de-aici e așez. satul Milova
1 km. de sat curge alene Mu-
te și aici ca și la Conop, nu
strică prin năvala șpelor lui,
păturile.

de cultivat nu prea are
decât în spre Mureș. Incolo
și iar dealuri, care oferă bo-
nătate. Bogăție fără de seamăn,
pentru românul necăjit ci
străinul venit aici cu bocea
! Atunci când a venit căci
are milioane, pe care le iro-
Budapesta unde locuiește.
șteră Milova, care oferă po-
de lucru satului întreg, e
atea unui oarecare Mairo-
stă la Budapesta!

și banii ce se pot câștiga
la pădure, satul nu pre-
ci o urmă de prosperitate.
ca, nădejdea de totdeauna
mismului și puterea lui de re-
in timpul stăpânirilor stră-
nelăpănată. Îți face mai de
suprasia unei case părăsite
le unui laș merit înch. nării
es micului... Iar la câteva sute
de bisarică stau clădite de
adăle mii de cărămizi. Piolle
amflat iar bălăriile și-au gă-
ce prielnic loc de creșt-re.
Există. Trebuie să existe,
de locul și momentul să o
ul a

umuri prezintă același aspect
celelalte sate Mureșene.
Imbrăcași cu simplitate
că femeile în pânzeturile ce
produse casnice și fabricate
tulușă. Fardurile sunt și la Mi-
neau mare cînste, iar bolle so-
și în deosebi sifiliisul are
melnic teren de d. strugere.
m cărăși nu-l necunoscută mi-
e de cari deși n'au crăsmă 'n
a vețele au fost ridicate —
vorite ori nu beau. Fie că au
or. că și cumpără mai ales
vesicând întreprinderea fores-
iu ci este munca săptămânii!
u i de metehne, Milova nu
ita de bogăția dealurilor
francjur — dealuri cari nu
Pasai lemnul ci vara, sute și
ograme de fragi și căp-
piătite la oraș.

se aprovizionează Aradul
i parte și Timișoara dar
Banul încasat pe ele se
răsp. băuturi și haine ce sunt
să-i pentru frumusețea naturii
bogăria.

și aici Dumineca la
lăru în mătăsuri și pantofi de
ni înalte. Și rumeneli de
odn. alte multe lucruri care
e cu mîgălă de cârtiță sănă-
IEAului.

Vină? Există și aici. Există pen-
tru că satul e întotdeauna oginda
conducătorilor lui. Primarul nu poate
fi învinuit că om simplu, suferă
poate și el de aceleași metehne ca
și ceilalți.

Dar acești „ceiași”?

In împărăția lui Mairovitz.

Așteptând un mijloc de transport
până la Radna, am găsit nimerit
prilejul de a arunca o privire în
împărăția forestieră Milova, pro-
prietatea lui Mairovitz.

Sute de vagoane de lemne scân-
duri și parchete, așteaptă să fie ex-
pediate... Sute de milioane sunt în-
șirate pe marginea căii ferate Arad—
Teluș... Toate leșite din mână ro-
mânului necăjit ce vine aici pentru
o bucată de pâine și de la Brad.

Muncesc de dimineața de la 7 și
până seara la 6 cu o întrerupere
de un ceas la prânz.

Plata? Cine câștigă 100 de lei pe
zi e om fericit! Copiii și fetele de
12-14 ani, câștigă 20-40 de lei
pe zi, după lucrul ce-l fac.

De locuit muncitorii locuiesc în
niște bărăci de lemn în care mișuna
mil de ploșnițe, ce sug, ca și stă-
pânul, sângele muncitorului. În bă-
răci pe pale își odihnesc lucrătorii
obida trupului.

Copiii de cari întreprinderea are
„mai multă grijă” dorm pe pale în-
tr'o baracă ce a fost cândva grajd.

Funcționarii întreprinderilor sunt
toți străini. Unul singur un pensio-

nar al statului și-a găsit aici o com-
pletare a pensiei de funcționar ad-
ministrativ superior...

Personal tehnic — mecanici, ma-
șiniste, maeștri, bineînțeles că
sunt streini și nu streini cu prea
bune sentimente față de statul în
care trăesc. Fiul unuia dintre ei în
timp ce-și făcea stajul militar, a
luat drumul Budapestei... Pe un al-
tul l-am văzut exortat de jandarmi
pentru aceea mișelească vluă de
dezertare din armată.

Ită succint impresii dintr'un sat
românesc subjugat streinilor.

Răfulala însă nu-l departe și ea
trebuie să fie necruțătoare.

Și 'n ceasul acestei răfulei ce va
să vie, să nu se uite că acest Mai-
rovitz, a donat pe seama Miloveni-
lor o casă culturală.

O casă culturală cu două camere
și cu pereți crăpiți, dar cu o placă
comemorativă, menită să aminteas-
că tuturor dania unui străin pentru
poporul român... Poporul pe care-l
exploatează și-l fură bogățiile.

„Să nu se uite această casă cul-
turală care este „o insultă pentru
satul român al milovel.

Reportajul e fără pretenții. Impre-
sii fugare senzații de-o clipă. Și
dacă n'am ezitat să le publicăm, e
pentru că nădăjduim într'o îndrep-
tare a lucrurilor.

Și în această îndreptare viitoare
se profilează covârșitor rolul preo-
tului și al învățătorului din Milova.
Cel puțin de acum înainte.

Călăuza contribuabilului

Există trei feluri de piruri:

1. — Impozite;
2. — Contribuțiuni;
3. — Taxe.

Ele nu trebuie confundate.

Pentru că plata uneia nu te scu-
tește de plata celorlalte.

Și unele și altele constau din văr-
săminte diferite cari se efectuează
în mâinile funcționarilor hrăniți în
acest scop.

Aceste vărșăminte sunt uneori
foarte oneroase, dar trebuie să re-
cunoaștem că pot fi făcute în dife-
rite feluri: la percepție, la domiciliu,
prin cec postal sau prin mandat te-
legrafic. Acest din urmă procedeu
e folosit foarte puțin sau aproape
deloc, dar e de semnalat acelora
cari ar voi să se grăbească.

Câteodată, impozitul depășește
valoarea obiectului său.

În principiu, când se decretează
un nou impozit, comercianții fac haz.

Căci mai întotdeauna îl pun în
spinarea clientului. Adăogând, bine
înțeles și un mic beneficiu.

Comercianții fac pe client să plă-
tească impozitul în trei perioade
distincte:

1. — În momentul când noul im-
pozit este propus.
2. — În momentul când este vo-
tat și
3. — În momentul când este
aplicat.

Considerat sub acest aspect, im-
pozitul apare ca un semn de bo-
găție. Astfel, se poate spune că țara
noastră nu a fost niciodată mai bo-
gată ca în momentul de față.

Se știe din experiență că atunci
când ai achitat o foaie de impozit,
perceptorul, încurajat, îți trimite o alta.

Gila Juan Nojița șicire

Iacă mă froșilor
că so plini vremea
să vă scriu lardă că
dară să nu zșișlefi
că mă lapă de vol
cum so lăpădat lu-
da ge Cristos o
cum vași lăpădat

vol ge noi că nu mai vrei să
trămicești abolimentu la foaie.

Apu iacă și să vă spun amu că
tarte aș ave mulce să vă scriu da
nu știu gi inge să înșlep ca să vă
placă mai mult.

Dapu lardă mă întorc și vă scriu
că am picat înto sară la neșce domni
carle or jucat cărți și musal mor-
pus și pă minie să joc și gata gata
or fost sām ducă banii numa mi
iam ascuns pântră obșiele și am
zis că nu mai am bani așe că nu
mă pot jwca numa gea șapc'cu.

Apu gealesta nor vrut i să să joa-
șie așe că am stat și mam uitat la
ii cum sor jucat. Apu că dacă or
jucat nul le mare h bā numa cât
or jucat nu l'o mai stat gara nu-
ma or tāt vorb't bā gi una bā gi
alta și mai mult tāt gi muleri gi
gângel că nus uoamini insurași și
cu muieri la casă. Apu asta ge
așela că tăși is sātul gi șie mănca
acasă și ar mănca și pă la veșini

Dapu nus ii tājil așe că mi să pare
că vam mai spus io că am vorbit
înto sară co doamnă carle lera cu
bărbatu la o căfană ge așela inge
is mueri geaș-lia carle joacă ges-
brăcace naincea bărbăților. Și bă-
batu lu Doamna așela tarte să uita
după muierle așel a. Și am zis cătă
te dacă nu ii frica co lasă bărbatu
și să dușie după tarte una gintă a-
șelea. Și m'o spus doamna așela
tarte cumince că te nu să mănle
dacă bărbatu își fașie poștă ge
măncarte în-oraș și la căfană numa
lei nul slobod să mănșle acio. Tre-
buie musal să mănșe acasă. Și cu
cât is fașie poștă mai marie la că-
fană cu atăta trebe să mănșe mai
binle și mai mult și mai cu poștă
Noa astal mulere cumince numa
ar trebi să știu și usta așe vre so știu
și lo dacă și le fașie așe, agică
dacă și le is fașie poștă pă uși
inge să preumbă tātă ziuă și dacă
după așela să dușie să mănșle a-
casă. Numa tarte mi să parie mie
că le mai mănca on pic și pă uși
și atunși so dus dracului tātă cu-
mînțania.

Apu iacă așei cu treburile așecea.
Și am mai văzut la domni noșci
că tarte să cem. Da nu știu gi șie
amar să cem așe. Poace pântru că
is așe ge pușini domni ale cum scrie
la carce. Că dacă șineva îi geabu-
năsamc domni lo cred că așela nu
trebe să să ceamă ge nime și ge
nimic. Noa și dacă moare nul nișt
o hibă. Că dacă o fost domn cam
să cage și daed o murit nul ută
niment. Da dacă o fost domn cum
să cage și o murit apu nul nișt o
pagubă după lei. Ba poace că il și
on cășc'g pântru șelalaiși că lle ră-
mânle lor mai mult.

Dapu vigești vol că nul tāt așe
cum am vre noi să fie că is așii
mai marl gicāt noi și mai marie
păstă tăși îi Dumniezo aiduitu ca-
rie o scris în cărțile lui cum să fie
și șie să fie cu noi uoamini.

Dapu așela noi nu șcim și nu
șciși nișt voi.

Gi așela mai binle să nie trâm-
cești abolimentu ca să pucem scoace
foaia tă ca ca și pând amu ca să
vă pucești veseli Dumnieca cand o
căpătași cu poșta.

Al voștru
IUAN NOJIȚA

Brad

— Pețoii decând e în concediu, se învârtie iar pe lângă duduia care l-a făcut să urmeze a două „cură” de injecții. Noi îi dorim să-i ajute Dumnezeu să se vindece și îi dăm un sfat: Dragă P.. (fi cunoaște Bradu) fi bîiat cumsecade dacă vrei să te vindeci pe cale medicală, căci altfel te vor vindeca numeroșii tăi „prieteni”, căci știm noi că tu faci „felmentușuri”.

— În plivnița „abator” unde cucoanele obișnuiesc să-și taie puș, se întâmplă și alte minuni. Proprietara, deși nu este proprietară deoarece imobilul nu este al ei, are de furcă cu câțiva mușterii pe care-i primește pe geam.. Soțul ei ar face foarte bine dacă ar aduce un fierar, care să pună niște grății pe ferestră. D. R.. eroul dramei este în prezent plecat la Cluj. Acest soț, ar face mai bine dacă nu s'ar lăuda, că odată cu trecerea lui la serviciul U. S. T., se va îmbogăți și va scăpa de necazurile financiare. Să aibe de grije, deoarece direcțiunea Micel se află pe urma lui.

— Footballștii supărați foc că F. R. F. A. nu le admite participarea în divizia A, au abandonat favoritul lor sport, dedicându-se ciclismului pe ruta Gura-barza—splitaul Brad.

Numai de n'ar avea atâtea pene la caciuca ca în ultimul timp.

— La Biroul central Mica, activează o fetișcană „pur sâng.” polonez. Nu vrem să-i confesăm originea, ci observăm că în birou tot timpul nu face altceva decât discută politică și iar politică. Bine că i se permite.

— Mânzulul da pe Rahova îi recomandăm căsnicie cât mai grabnică. Să se termine odată cu turtirea dăunătoare ierblilor în pila sezon.

— Cu toate vremurile grele pe care le trăiește lumea, Bradul nu-și pierde falma și asta numai datorită eroilor săi printre care cel mai remarcabil sunt: Mister „Ciobotaru” cu Miss Abisinia, și grupa mixtă de doamne, văduve și dudui ce s'au bătut acum câteva săptămâni în parc la Vaja.

Numai de un drag să fi văzut ploaia de pumni, așa ceva mi-aune nu s'pr fi putut vedea nici în matchurile de box al lui Jöie Luis al nost. Dar asta nu-l nimic pe lângă com sunau psalmii din evanghelia lui „baci” dracul cu sacradomici vibrații.

Miss Abisinia fiind sezonul climatei tropicale s'a dus la bai la Vaja, întovărășită de un inginer mai bătrân, dar asta nu contează în lumea civilizată de astăzi unde și balonul își are rostul de înălțare, iar pentru psific medicina s'a îngrijit să inventeze injecțiile de romantism.

— Duduia „Mimi” a făcut o excursie la Câmpeni, al cărui scop nu ne este cunoscut. După ce a venit din excursie a fost primită în audiență de lucru de doamna X. Au plecat iar la Vaja și d-șoara Mimi a plecat în parc să numere copacii.

— Niște dudui de la Bala de Cris cari locuiesc la Gară, sunt văzute și noaptea pe la Brad. De ce nu vin oare aceste duduițe în vizită la Brad și ziua.

Ține minte trei cuvinte „Bravo!” merge înaint!

Nădlac

— O foarte interesantă chestie s'a petrecut mai zilele trecute în comuna noastră. O povestim azi, fiindcă de atunci nu am mai aprut. Este vorba de un „chef monstru”, care s'a făcut la una din cele mai „nobile” (?) familii siovace. Dela începerea chafului abia au trecut câteva ore, că tăuții noștri s'au pilit.. krupp. Noz, ca nu-i mare mionne că s'au îmbătat! La un chef sa mai întâmplă și chestii de astea.. Cel mai „purav” însă dintre toți a fost părintele *Usturoi*, care s'a făcut „crișă”. La un moment, fiindcă s'au cam ciocnit, tipul cu costumul „a la Kossuth” a voit să-l prindă și să-l imobilizeze pe tot a voit să atingă pe un „dascăl” (?) siovac, care dansa cu scumpa jumătate a părintelui. A pățit-o fiindcă a fost aruncat peste cap de slujitorul domnului. Sărîră ceilalți și cu foarte mare greutate au reușit să-l calmeze, după ce a fost calmă, l s'a pus problema plecării (forțate) acasă. Ajuns în dreptul bisericii siovace, cucoana care-i însoțea a fost lăsată la bătăie de cucernicia Sa. Bătăia a durat destul de mult și cucoana în chestie a fost salvată de Bala Halassy. Dar și acesta a fost trântit la pamânt de furiosul părinte sufleteș al Siovacilor din Nădlac. În fine — și-a dat peste stăpân și dumnealui — i-a ars o mamă de bătăie măceiarul Scheitzner, încât și azi zace pe pat..

Iată rezultatul unui chef, început cu intenții bune. În tot cazul, fimem să felicităm „eroii” acestui scandal rugându-i ca și în viitor să se procedă cu „hasht” similare.

Băița și jur

— Inchipuțul nostru de pe str. Săliștei este foarte des văzut plimbându-se pe haldină. Face aceste plimbări de când a venit cele trei pipere la Băița. Face foarte bine că se plimbă cu ei pentru că fetele de treabă nu sunt de nasul lui. Al grije doară iar o să te certe mamă-ta.

— Zmocol Bradului, dorește căsătorie. Zestreca e foarte mare, o parte din munții Apuseni. Cine dorește să intre în posesia acestei mari averi, să ne trimită oferta.

— La recenta petrecere, (Ciufu-lici) o dudule bruneta care a fost îmbrăcată în b'eumaren și al cărui nume din păcate ne scapă, știm doar atâta că e din Brad, și-a pierdut diploma și monogramul de pe pantof. Duduița noastră e profesoară, la fabrica de cusut saci din Brad.

— Dșoara Nuț', e rugată să mai lase la o parte mofturile pe care le face și asta ca nu se impută cașii.

— Dșoare excursioniste ce au fost la Peșteră sunt rugate, a clarifica pățania bietului dascărel. Din ce cauză a fost zgârlat...?

— Fratele Culiță să facă bine și să nu-și mai scrie numele pe dubă, căci se va supăra simpaia.

Gura-Barza

— Un domn care se prelinde și își dă afere de subinginer, a declarat că este contra femeilor ce fac politică și a zis: femeile sunt bune numai de rântași. Noi îi recomandăm să se căsătorească cu bucătăreasa dala casină.

— Ienő al nost s'a lăsat de pescuit a spus unor întîmi de ai săi, că decăt să umbli după pești e mai rentabil să fi pește.

Regrete Șegane

Atârnasem optimismul, cu-alui mică liră 'n cui, și stăteam în letargie trist.. de dorul nimănui. Când cuprinse 'n dans egloblu, cam un regiment de rime, Au pornit să-mi bată gândul cu nebănuir' asprime. Și ca să le întru 'n voie, să nu lupt cu-așa armată, M'am gândit a le așterne, într'o cronică rimată.. Nu știam cam ce-aș alege, din grozavul lor tumult, Căci și ți bine că prin „Bravo”, n'am mai iscălit de mult. Mă abăteam cu scepticismul, fiindcă muza mea sprinteră, Am pierdut-o mi se pare, de nu mint, chiar astă vară.. Și-mi era atât de teamă că n'o să am destul spiriț, Căci stăți făcut au cronici, pân și unul.. „Șeganit” Înă dănsul mi se pare, prea făcutu-a de oaiie.. Incât de l află șeganii, îl omoară în bătăie. * Eu n'o să-l imit, v'asigur, și n'o să m'acăt de fete, Decăt doar așa în treacăt.. vă spun câteva regrete..

In primul rând îmi pare rău și să mă credeți că țiu minte, Că 'nființat de zece luni „Corul Șegan” ști să cânte..

Mai regret că unii „țipi” ce coriști se țin și ei, Când ajung pe la „Lapușcă” s'abără parcă 'a niște lei.. Că Remus, Mitru și cu Ghiță prea umblă a pierde-vară, Parcă ei ar fi miniștrii fără portofel.. și Tară, Gaby, Todor și „Maistoru” prea nu și stămpără aleanul Și și pierd vremea.. ba și banii pe la birtul zis: „Jidanul”.. Regret mult că una.. Catița 'n loc să se mal îmbiânzească,

Pe unii tot i amenință, că 'n „Bravo” o să-i.. „pigliciască” Mai bine și ar vedea sârmana, de.. plăcinta din „fuloc”, Ce o dă din mână 'n mână, celor ca la ea i-au loc.. Și că Tanzi-i prea nervoasă, că i-au publicat secretul, Fără voia ei sârmana — chiar distrusul i-au boschetul.. N'o să facem comentarii, de sunt fapte adevărate, Inșă știr le aceste, le poartă gurile căscate..

Că din cronica trecută un lucru s'a 'nțeles greșit. Și asta o trec la „regrete” stimabile „Șeganit”, Chestia cu pedagogul.. vreau s'o stie mari și mici, Nu e.. pe cuvânt de oanoare.. al pe care-l bănuști!.. Că.. Cornelaș cel mititel de când e „domnul președinte”, Se crede Dumnezeu Șegă i, gândește că el are minte Și pentru alții.. Val, sârmanul!.. puteți chiar să-l compătumiți.. Că mâine.. poimâne ajunge.. și președinte la.. scrântiți!

Mai regret că „Liviușca”, ar dori să se mărite, Inșă nu găsește tineri de ce cel cu mințile 'ncălcite.. Și că 'n fine le las toate 'nchipuți vă rău ce-i, Căci sunt nevoit acuma cu „regrete”.. ca să 'nchei, Ar fi multe de scris încă.. dar le las în alte rânduri Căci de le-am scris pe toate nu ncap nici în zece „Bravo”-uri Vă salut la revedere săptămânile viitoare

Al vostru, „Curechiu cu m...”

Bărzava

— Amatori Bărzăveni ai bibliei cu 32 de fol cari ceteau la pagina „Marias” în localul lui Tata Moș și cari au fost arestați, au trecut sub protecția lui popa Câmpian. Dar autoritățile unde s'a prezentat l-au făcut o primire cam jenată pentru demnitatea sa de preot.

Oare de ce prof-jează domnia sa pe acești cetitori de Biblie? Nu cumva o fi căzut și dănsul în păcatul acesta? Nu știm sigur. Știm doar atât că se mai găsesc la Bărzava asifeli de tripouri unde sub formă de distracții familiare se pierd și se câștigă mii de Lei.

— Fata aceea care vinde laptele cu sărutări, crede că n'am văzut'o? Dar e curios căci laptele ajunge la destinație fără sărutări, deoarece sărutările le dăruiește pe stradă. Nu-i nimic felișo că nu-și-e rușine cu cine te-ai sărutat, numai fi mai atentă că te vede lumea.

— Fata cu „invenția” s'a găsit un domnișor. Grjește de el fată, că bei vechi și-l bombardează cu pietre când ese noaptea dela mata.

Curtici

— „Csylogasz” de când ia prom's bătrâna batoza lui, numai suferă de stomac!?! decăt poate puțină criză la *Römit*.

— De sf. Ilie, ca 'n toți anii „Ford” & co. Purș, au făcutu a la Titu fără să mai fi fost Mitru, în

locul lui Halifax Mitru ia și dar locul nu si-a găsit loc numai pe inimos, norocul că nu l-o prins „herțegu” ei inlmaș?

— Cobu de necaz neca trecută nu s'a înț „Kuky” acum duminică s'a s'atâlnească cu el la A asta nu știm dacă s'a mai acasă, fiindcă proiectul lui a nu se opri până la Tisza tea bătălonului a tu batoraru (Batalionul se cuno

Vața de jos

— Ce tristă-i viața de at ce trist e „M'nioric” al nos Inchipule nimeni. De călecții de impușcat francuș pe copcă. Cel care cont mult buna dispoziție a pu localuri.. este primarul de furiie, care dansează singta col gratuit, în mijlocu facem atent că nu prea voie de dănsul dumnealui fal va dansa dănsul mai de curând în fața d-lui p

Mitică și cursele

La curse, Mitică arăta dezolată. Norocul nu-i ză — Cum se face, il prieten, că tu care ai at la cărți te curești regulat — Ei, dragă, il răspun ceritate Mitică, dacă aș amestec caii cum amestec la club...

Dragostea-i idealistă

— Insemnări inactuale —

merara activitate a lui Tudor
ei elegantul — pe banii eltor
laborant al liceului, ne-a desvâ-
în toată goliciunea lui, un lucru
de toată lumea, dar considerat
ceva de care e bine să nu se
bească prea mult. Și nume des-
legătura strânsă ce există între
or și bani. Căci iată, în repor-
le publicate de gazete despre
derea lui Tudor Mihai, găsim
est pasaj:

Toate ar fi fost bine dacă Tudor
ni, într-o frumoasă seară de
mnă, dus de prieten, n'ar fi cu-
cul în cabaretul „Cornul Vână-
lui” o artiste, pe Lili Vărădi,
aspect de dansatoare spaniolă,
să l-a cucerit dintr-o privire.
or s'a aprins și de aci l se tra-
pierderea. A început să danseze
ea, să-l facă declarații cum fac
băieții la vârsta lui — 21 ani.
sta, fire practică și în îndeplini-
contractului ce o lega de patron
opus verde:

La amor trebuie și bani.. Amor
bani nu se poate!..

vinetele artistei l-au pus pe gân-

se va răspunde, că da, e lo-
să fie așa în legăturile de dra-
„incheiate” cu artistele de
teu, — un fel de preotese ale
amor pe jumătate tarifar.

admitem că e așa. Inșă să ne
rcem în lumea oamenilor cum
ade și să privim atent în jurul
ru. Ce vedem? Aceeaș strânsă
ură dacă nu chiar între bani și
dar între partea materială a
și dragoste, amor și... iubire.
pornim dela o cunoștință le-
înălțător de un băiat și o
Din primele momente, băiatul
fie o prăjitură, fie un cinema
inghețată fetei, — care pri-
totul cu multă bunăvoință și
ere.

și târziu, „atenșunile” aceste
mă prin flori, o mică bijuterie,
și mic — și altădată mari —
ole de toaletă.

ce oferă băiatul aceste ca-
? Întru a mări potențialul simpatiei
are l-o arată fata, ceiace este
cu metodele întrebunțate față
artistă de varieteu. Scopul fi-

nal, e acelaș: cucerirea fetel sau
femeii.

Diferența e numai în timp: artis-
tele de varieteu se cuceresc rapid,
în răstimpul alor câteva ore; iar a
fetelor „cum se cade” într'un timp
mai îndelungat. Cucerirea artistei
de varieteu e iarăș pe un timp li-
mitat; pe când a „domnișoarelor”
pe timp nelimitat; căsătoria care,
principal, e o legătură care nu se
desface decât prin moartea unuia
dintre partenei.

În ambele categorii, partea ma-
terială concretizată sub forma ba-
nului, joacă un rol foarte imortant.

Hălmașiu

— Hotarele Hălmașiuului se afixă
în rea situație din cauză că nu sunt
stabile. Astfel comuna noastră se
afixă în ceartă ba cu o comună ve-
cină, aa cu alta pe teama hotare-
lor. Cineva a zis că ar trebui să se
stabilească odată hotarele Halma-
șiuului, însă încă nu s'a aflat nimeni
așa de ocoș să facă acest lucru,
pânăce tânărul nostru pălărier s'a
hotărât el sa precizeze hotarul între
Hălmașiu și Hălmașel. Astfe!, în-
soțit de cine șite el și noi a pus
piatră fundamentală la hotarul co-
munei „Hălăștău”. După cum se
vede amicului nostru a dat un exem-
plu cum rar se întâmplă în alte
părți.

— O duduiță, care se plimbă
foarte des și cu treabă și fără
treabă. (Na, și ce vă privește pe
voi dacă fata se plimbă? Ori vi-e
necaz că nu se plimbă cu voi?)

— Fiecare eveniment aduce în
urma lui o eouitate pe care dacă o
recepționezi, îți vine să râzi, ca
atunci când cetești pe Juân Nojiță.
Evenimentul este: Destinul a vrut
ca să fie depășați în localitate
mulți băieți chipeși și atrăgători de
cari duduița Rosenberg, fiica propte-
tarel restaurantului și hotelului din
loc s'a îndrăgostit la nebunie. Da,
la nebunie? Și nu de unul, ci de
toți. Ce surghiun pe ea săraca. E
bine să ai unul, doi, dar co'oana
pe care a-l forma-o, nu știu zău
dacă e suportabilă!

Ori cât ar fi de mare dragostea ce
o are o femeie pentru un bărbat,
ea dispore dacă nu-i alimentată cu
bani. Cu ajutorul acestora se ali-
mentează dragostea. Și — să ne
credeți! — dragostea e tare dor-
nică, am putea spune, chiar flămân-
dă după bani!

Se pune atunci întrebarea: când
dragostea — iubirea și amorul —
e atât de legată de bani, mai poa-
te fi idealistă?

Hai, luați vă inima în dinți și răs-
pundeți sincer că: nu!

r. b.

Deva

— În orașul nostru toată lumea
se disrează cum poate mai bine.
Cea mai mare parte de duduițe se
omooară după dans. În fiecare Du-
minecă nu dă Dumnezeu să lip-
sească măcar una dela cursul de
dans nou înființat. Duminca tre-
cută a venit în orașeul nostru un
șofer din București. Primul lucru pe
care l-a făcut a fost să la și el
parte la cursurile de dans de a căror
faimă a auzit încă pe când se afla
la București. A început să danseze
și să facă pe artistul cu o duduiță
de la noi. Duduița era în culmea
fericirii și ar fi fost în stare să re-
fuzo or ce pretendent lucru pe care
l-a și făcut. Cel refuzat a început
să injure și la înfășcat pe șoferul-
artist de guler și l-a dat pe use
afară. Șoferul s'a urcat în mașină
și a dat foc motorului. A ridicat un
praf în urma lui de nu-l mai puteai
zări. Norocul lui că nu l-a nimerit
platra aruncată de nu știm cine...
că mai pleca și cu un geam spart.

— Băile în Mureș constituiesc
iarăș una din distracțiile favorite
ale Deveniilor. În fiecare zi vedem
pe un tinerel devean cu o duduiță
că se duc la baie. Duduița e cam
mică și în loc să umble cu băieții
ar fi mai bine dacă ar sta acasă și
ar dormi să mai crească puțin. În
afară de aceasta de ce se tot as-
cunde prin tufisuri? Poate se teme
să nu o muște fânjaril..

De ce m'ați dat să 'nvăț la școli

— PARODIE —

De ce m'ați dat să 'nvăț la școli?
De ce m'ați dat la școală?
Să fi rămas cu Lina 'n sat
Să dorm la ea în poală

Catunci nu mai rătăceau
Prin catalog secunde.
Șt-ați fi avut și voi un loc
La „horă” ori și unde.

M'ași fi 'nsurat când isprăviam
Cu școala — peste-o lună —
Ași fi făcut cu toți uspăș
Să beau rachiu de prună.

Și sigur astăzi ași avea
Doi cai la o trăsură
S'o 'ncăruș. Doamne. s'o sărut
Pe-obraz, pe păr și 'n gură.

Dar și mai sigur e c'aveai
Măicuță, vre'o nepoată
Să-ți curețe când vrei cartofi
Din lucru să te scoată.

Dar anu'aceasta,c'un bilanș
De șapte corigenșe
Măntorc la voi — și-s în total
Chiar patru repetenșe.

Așa vă treceți voi bătrâni
Vă ierte Preacurata.
Cu gara, mamă tu te pui,
Cu băfu-l lași pe tata!

Traian-Rusu Șirianu

A găsit

— Știi că mă mărit?
— Tu? Tu, te măriți?
— Da. De ce te miri?
— Fiindcă știam că disprețuești
bărbați.
— Așa este.. Dar am găsit unul
care mi-a cerut mâna.

De ce?

— Familia mea nu consimte la
căsătoria noastră.
— De ce?
— Fiindcă faci sport.
— Bine dar și d-ta ești o adeptă
peșonală a sportului!
— Tocmai de aceea. Trebuie să
rămână cineva acasă.

Sincer

— Nu vrei să mă prezinți neves-
tel tale?
— Nu dragă — prea de multe
ori am dat vina pe tine când fă-
ceam câte ceva!

LOTERIA DE STAT

PLANUL DE TRAGERE TRANȘA 15 AUGUST 1940

LOTERIA DE STAT (matca)

Căștiguri	a Lei	Total Lei
2	1.000.000	2.000.000
3	700.000	2.100.000
4	600.000	2.400.000
5	500.000	2.500.000
6	400.000	2.400.000
7	300.000	2.100.000
8	200.000	1.600.000
10	100.000	1.000.000
45	40.000	1.800.000
210	10.000	2.100.000
15000	800	12.000.000
15300		32.000.000

LOTERIA U. F. C. R. (anexa)

100	10.000	1.000.000
400	3.000	1.200.000
4000	400	1.600.000
16000	200	3.200.000
20500		7.000.000

Căștigurile se plătesc jucătorilor
fără nici o reținerere de impozite

S'AU RELIAT TRAGERILE? UN PLAN NOU

Tragera la

15 August 1940

Planul vechiu a fost anulat. — Planul
valabil este cel publicat în Monitorul
Oficial și în acest anușiu,
nu acela tipărit pe versoul lozului.

LOTERIA de STAT

Cultul înaintașilor

Celor care s'au jertfit și se jertesc
pentru Națiune și Cruce.

Din primele clipe de luciditate conștientă și până la moarte, omul își împarte cu dărnice sufletul, tuturor impresiilor, statornicind ca blocurile peste blocuri, iluzii și sugestii, imagini și gânduri. Tânuind în el forțe necunoscute, care acționează în momentele cele mai nebănuite, omul degajează porțile receptivității și acumulează în sine toate sugestiile, care se revărsă de prefutindeni, ca un potop în jurul său.

Spiritul de imitație, ca element strict personal alături de sugestie, ca forță străină și asimilată, lată care sunt cele două aliate, din contopirea cărora răzbate cu izbândă cultul înaintașilor.

Dominația de spiritul de a urma exemple premergătoare de-o parte, sclavi ai sugestibilității de altă parte, noi trecem prin viață adeseori cu naivități puerile animați totdeauna de nevoia satisfacțiilor morale, pe cari le trăim, ca pe o pânză de cinematograf în nemăsurată putere a exemplului de urmat.

Cultul înaintașilor e o necesitate sufletească, în primirea cărui, ca într-o împărtașanie, simțim revelația binelui și moralului. Oportun ori când și oriunde, el soluționează mai adânc și mai trainic decât orice pledoarii metafizice, incertitudinile sufletești, sovăirile, dezechilibrul. Forță activă și creatoare, acest cult, se însinuează prin puterea lui proprie, și lucrează în virtutea unei forțe inițiale niciodată consumată. Cultul înaintașilor dă avânturi nebunești, entuziasmul ultimatoare și fapte supraomenești.

Iuliu Caesar, marele Imperator roman, s'a ridicat vertiginos ca un vultur al înălțimilor sub sugestia mărețelor fapte ale generalului cartaginez Hanibal. Având imaginea izbânzilor lui încrustate în sufletul său, Caesar a luptat cu sine, a luptat cu alții, și a învins stăvilele care i se opuneau, pentru că în toate acțiunile lui apărea ca o frescă gigantică viziunea celui ce le-a precedat în glorie. La rândul său Carol al XII-lea, figura de erou legendar al Suediei, dormea cu „Odiseea” și faptele lui Alexandru cel Mare sub căpătâi, și nu scăpa o clipă în care admirația lui să nu reverse exemple smulse din ele.

Și astfel, veacuri peste veacuri, de la Nabucodonosor la Ramses, de la Cyrus la Caesar, de la Timur-lenk la Mahomed al II-lea, de la Friderik cel Mare la Napoleon Bonaparte, de la Bismark la Hitler, de la Machiaveli la Mussolini, de la Ștefan cel Mare la Mihai Viteazul, de la Carol I. Intemeietorul la Carol II Contopitorul, de la Horia-Cloșca-Crișan, Tudor Vladimirescu și Avram Iancu la Epopea — de un *tragism erotic* — a generației noastre naționaliste contemporane; — s'au succedat glorie, s'au nimicit și s'au reclădit imperii, s'au stins și au reinviat popoare peste care toate, a rămas ca un miraj ce cheamă și mântule cultul înaintașilor.

În poezii, în științe, în arte, în literatură, în toate domeniile de cultură, ideile au căutat ideile anterioare, inspirațiile au evocat inspirațiile trecute; au născut și s'au dezvoltat din impulsuri străvechi, lucruri noi; totul n'a fost decât o metamorfoză în succesiunea unei

game cunoscute. Imnul omenirii a fost repetat de generații care s'au stins și au reinviat în alții, și prefutindeni cultul înaintașilor a fost și rămâne un îndreptar și o religie.

Coriolan Bărbat.

Radio particular Petriș

— Eram decisi ca în coloanele noastre să nu ne mai ocupăm de „studentele în ac” din Petriș. Se vede însă că pe a lor limbă au praf de scărpinat și că acum mai câteva zile (croitoreasa cu mustăși, de câmp, și-a supus limba la grele torturi pentru a face pe placul „româncuței roșii” de a vorbi în graiul lui Arpad. Nu ne miră mult faptul că „pocăluțele noastre” nu mai știu să vorbească românește și că s'au pus sub protecția celor străine de acest neam, dar ne-a indignat purtarea obraznică a elevei româncuțe (!?) care uitând că este hrănită din sudoarea pământului românesc, face amenințări și dă sfaturi cu anticipații asupra viitorului. Rușine vouă, cu atât mai mult că nu sunteți voi capabile (nu mă ajută capacitatea mintală) de a vă pronunța și face aprecieri asupra limbii noastre, fiindcă: „limba noastră-i limbă sfântă, limba vechilor cazanii, care-o pâng și care-o cântă pela vatra lor țărâni”. Insfârșit am avut ocazia să vedem și noi pe „primadonele pocălte” aum dau examen pentru a arăta în ce măsură și-au însușit limba lui Arpad. Iar fie vulpe roșie, de aici dela Arad, își vom da la timp lecția cuvenită pentru... viitor.

— Până la proba contrarie, ne permitem a întreba pe o stimată doamnă din împrejurimile Petrișului, în ce fel poate să justifice vizitele (incepute recent) la „cuibul românesc” dela castel? Ce să-i faci, fiecare judecă prin prisma puterilor ce emană din lipsa de... educație națională.

— Să râzi și să-ți faci cruce când vezi scroafa urcându-se în copac, iar primadonele refuzând să se mai suie în căruță fără arcuri. Și iaca așa de rușine să nu să „compromită” primadonele noastre, leșite în întâmpinarea viitoarelor cumnate, de dragul trăsuri cu arcuri au binevit a d'lor piciorușe să vină pe jos dela gară până la Petriș. Nu cumva credeau renegatele că o față bisericească se murdărește? Să le țese din cap flutureii și să înceapă a vedea realitatea.

— Rugăm pe stimații cetitori din Petriș, să ne ajute a deslega următoarea enigmă: cine este administratorul Domeniului din Petriș: Layos, Sandor, Danția sau Dimitrescu? Nu de alta, dar când am fost zilele trecute la Petriș, vroiam să stau de vorbă cu administratorul și un cinsit rumânaș mi-a spus că nici el nu mai știe cine este mal mare la Domeniu.

— Din cauza greutăților cu cari obținem informațiile din Petriș, suntem în căutarea unui corespondent, garantând discreția absolută. Oferte la redacție.

S. O. 4. H. 2.

Jucați cu încredere la
LOTERIA DE STAT
Colectura Oficială
Sediul Central: Cluj, Str. Reg. Maria No. 46
I. OLARIU
ARAD, Str. Brătianu No. 3.

Curiozități.

— Știați că cea mai simpatică telegrafistă P. T. T. se află la oficiu Vinga. Un mic portret: 17 ani, 95 kg. 1.85 cm. Înălțime, părul roșu, 44 No. la pantofi. Ceva rar...!

— Cică bălatul unul acar din Orșoara, de meserie mecanic la C. F. R. Orșoara-Călacea mai recent a demisionat din această funcție, optând pentru acea de profesor de dans. Astfel în fiecare Duminică reprezentanții și prezentanții cantonelor C. F. R. urmăresc cu atenție programul Domnului profesor... până seara târziu.

— Dar Dl. profesor de unde știe dansa căci de când poartă pantaloni lungi n'a pus piciorul într'un local de dans!

— Cică un individ oarecare din Orșoara funcționar C. F. R. (cu pretențiuni, în cece privește intelectul) susține căs armată din apus ar fi construit din beton armat aeroporturi la o înălțime de 2500 m. pentruca avioanele să observe mai bine înamicul, neavând nevoie a se ridica în văzduh și astfel economisind benzina.

— Cică un domn îmbegat din gara Orșoara, datorită gerului din iarna ancetedență, a inventat radiatoare speciale de buzunar pentru amatori de căldură.

Sărăcie

Fetița se prezintă cu farfurile la Pâinea zilnică:

— Vă rog să-mi dați pentru mama.

Directoarea o privește mirată:

— Am auzit că măică-la s'a făcut bine?!

— Da, s'a făcut bine, dar de mâncat, tot mai mănecă!!

Amândoi

Stăpana. — Ia ascultă-mă Mario, eri ai leșii cu un soldat — azi cu altul. Eu știu că o față cuminte, are numai un logodnic!

Maria. — Eu am dol conia. Cel de ieri seară e de... rezervă!?

Proverbe

Un ucenic de fierărie

lubea o fată'n cartier

Șt-o tot ruga mereu să vie

Să-l vadă seară'n atlier.

Punând în joc întreg talentul

De om ce nu e papă-lapte,

Abil, el pregătea momentul

Când dela vorbe treci la fapte.

Dar le lipsea complect din sală

O mobilă de circumstanță:

Doar o imensă nicovală

Le mai dădea ceva speranță.

Și procedând înțelepțește,

Șt-au zis să vadă dacă-i bund,

Au încercat-o și — firește. —

Au constat că merge strună.

De-atuncea fata'ntr'una vine

Căci s'a convins — și nu

se'nșeală —

Că sunt și cazuri când e bine

Între clocon și nicovală

Epigrame

Lui I. Valentir ce și zervă dreptul a-mi da stat cu privire la tipărit manuscrisului meu. „șini” pentru tine, Zice!

Să n'am inconveniente
Eu îl „șin” — veni-vor anii...
Dar un șfat îți dau cuminte,
Tu să-l „rupi” și să-ți „șini”...
Traian-Rusu Șirianu

Dlul I. Valentir, care publicat un volum de epigrame în care s'a întors cu prea multă brânză

„Brânza” de prin epigrame,
Dac'ai pune-o la cântar,
Ai avea prin Brad reclame,
Ca și când erai brutar.

Aceluiaș.

De vrei clienți să-ți vie,
Și-ai vrea să ai vreun chilipir.
Să pui reclamă în prăvălie:
Aici e „brânza Valentir”.

Lui I. Valentir, autorul unui volum de epigrame,

Cartea-ți va rămâne, sigur,
Posterității fără pată,
Căci nimenea măcar în glumă,
N'o va deschide vreodată.

Lui C. Mnerie, care nesam, imi face epigrame

Din anonimatul tău
Sari pe mine cu necaz.
— Uite, ca să-ți fac pe plac
Mă gădil eu să fie haz.

Aceluiaș

E cald afară, te dogoară
Vântul mai deloc n'adie.
Aia insolajii de soare
Scriu prostii ca Cemnerie

Aceluiaș despre care auzit că-i bandajat la piciorul stâng cu care ține stiloul

Eram nedumerit amice
Nu numai eu ci și poporul
Secretul l-am aflat acum:
Scrii epigrame cu piciorul

Buchetului de poezii lui I. Valentir și C. Mnerie.

Ve-ți fi în veacuri viitoare
O pildă pentru neamul nost!
— Scriind atâtea poezioare..
Piciorul tot nu vi s'a ros,

Ilie Brându

Răspuns dlui T. Rusu Șirianu.

Pierduși un pol cu cartea mea
Și strigi ca „al” din mahala
Doi poli și „capeți” mă socot
Că mai, mai, ai dansa pe droi.

Dlul C. Mnerie pentru a-mi adresa o gramă a spus că l am acuzat că face versuri.

Umblu cu cobza măi Costache
Vrând cu sila să faci haz
Nu te-am acuzat de voxuri
Că-s prea fin pentru așa obraz.

Amicului meu Puiu racu (paragrafă).

Pe Crișul Alb de-ar curge vin
Ar fi ul lucru ce priește
Și amicul meu Puiu
S'ar transforma în pește.

Ionel Volentir

Dlul T. Rusu Șirianu ruie îi pare rău că a chivuit un pol cumpărând volumul de epigrame ale I. Valentir.

C'ai dat un pol și tu pe-o cartă
Altădată nu mai scrie
Căci știm și noi dragă fărțate
Că tu iei tot, pe datorie.

C. Mnerie